

UDC: 613.166+551.583.16

PERCEPȚIILE POPULAȚIEI ASUPRA PROBLEMELOR MEDICALE ASOCIATE STRESULUI TERMIC

Olesea Ivanov

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Republica Moldova

Rezumat

Introducere. Probabilitatea în creștere a temperaturilor exterioare extrem de ridicate, a unui număr mai mare de zile calde consecutive și a secetelor din ultimii ani sunt demonstrate atât în cercetările internaționale, cât și cele naționale. Evenimentele de căldură extremă provoacă mai multe decese decât orice alt pericol legat de vremea în Statele Unite și se preconizează că vor deveni mai frecvente și mai intense în secolul 21. Valurile de căldură extreme din Europa din vara anului 2003, care au provocat moartea prematură a 70000 de persoane, precum și verile fierbinți din 2018 și 2019, care au provocat temperaturi record în întreaga Europă, au încurajat cercetarea interdisciplinară la nivel mondial cu privire la impactul căldurii asupra sănătății umane, cât și necesitatea implementării măsurilor de atenuare și adaptare.

Material și metode. Cercetarea de față s-a bazat pe o analiză narativă a surselor științifice, utilizând articole în text integral de pe rețea socială gratuită *ResearchGate*. Au fost analizate articolele referitoare la schimbările climatice și în special impactul stresului termic asupra sănătății populației și nivelul de cunoaștere a populației despre riscurile provocate de acestea.

Rezultate. Adaptarea la căldură extremă este o provocare majoră pentru grupurile vulnerabile de populație. Efectele căldurii extreme asupra sănătății depind nu numai de expunere, ci și de răspunsurile comportamentale, care sunt legate de riscul perceput. Cea mai importantă constatare este că cunoștințele și sensibilitatea subiectivă la căldură sunt direct asociate cu percepția riscului de căldură, ceea ce înseamnă că persoanele care știu mai multe despre valurile de căldură au mai multe șanse să perceapă căldura ca pe un risc și să ia măsuri de adaptare adecvate. În lipsa cunoștințelor despre riscurile posibile și a conștientizării în rândul oamenilor cu privire la faptul că sănătatea lor este amenințată de căldură, este posibil ca aceștia să nu fie dispuși să accepte căldura ca pe un risc și să ia măsuri suficiente pentru a se adapta la căldura extremă. Cunoașterea simptomelor atât pentru epuizarea termică, cât și pentru insolație crește probabilitatea de a raporta simptomele de căldură în timpul vizitelor la medic. Este important de știut că persoanele cu boli cronice și cu un scor ridicat de implicare a sănătății resimt deja riscurile caniculei. Pentru a aborda în mod adecvat acești factori atunci când se pun în aplicare măsuri de adaptare, cercetările viitoare ar trebui să analizeze care sunt factorii care influențează cunoașterea valurilor de căldură și sensibilitatea subiectivă la căldură, chiar dacă o parte din percepția riscului de căldură nu poate fi influențată, deoarece locația externă de control a individului a fost identificată ca fiind un factor semnificativ. Studiile recomandă comunicarea, în special în rândul persoanelor vârstnice, deoarece aceștia reprezintă grupul cel mai vulnerabil și grupul cu cea mai mică percepție a riscurilor.

Concluzii. Constatările implică necesitatea unei comunicări mai intense a riscurilor de caniculă în zonele urbane și sunt importante pentru a crea acceptarea riscurilor de caniculă, ceea ce poate duce la dorința de adaptare.

Cuvinte-cheie: percepția riscului de căldură, cunoștințe, schimbări climatice, adaptare, riscuri pentru sănătate